

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2024 – ÅRGÅNG 38. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.

e-mail: ingvar.adriansson@gmail.com

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

I gemensam nordisk redaktion även Kjell Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde (Norge); Hans Ahlskog, Ola Osterbacka (Finland).

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@gmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-

7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099

6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.

Swish 1232643161.

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

"Kyrkans största och viktigaste uppgift är att förkunna Bibelns rena och klara lära. Den ska göra Guds Ord känt och predika evangeliet, det glada budskapet om frälsning och hopp för evigheten för alla människor. Vi kan som människor inte tillföra något för att förvärva en evighet i Guds himmel. Guds Son, vår Frälsare, dog för våra synders skull och gjorde oss rättfärdiga och fria. Allt av nåd." Med dessa rader inledde förre ordföranden Torsten Carlsson redaktionellt i BoB inför LBK:s 40-årsjubileum. Jag instämmer till fullo i hans ord och kan med glädje säga att om någon månad får vi fira 50-års jubileum om Gud vill.

Snart firar vi midsommar och då träder några av Bibelns starka personligheter fram. Johannes Döparens dag firas på midsommardagen och helgen efter är det apostladagen då Petrus och Paulus står i centrum. Alla tre ivrade för att människor skulle komma till Jesus för att finna ro i sina själar. Johannes sa att han som kommer efter mig var före mig. Ja, han är Guds Lamm som tar bort världens synd. Petrus bekände inför hela lärjungaskaran att Jesus är Messias, den levande Gudens Son. Paulus sa att han inte behöver skämmas över evangelium som är en Guds kraft som frälsar var och en som tror.

Den lutherska kyrkan har också tagit fasta på att göra tiden kring Johannes döparens födelse till en stor bekännelsetid. Den 25 juni 1530 lades Augsburgska bekännelsen fram och samma dag 50 år senare hela Konkordieboken. Dessa bekännelser har gett oss en mall som vi trots all mänsklig skröplighet och svaghet ännu idag vill instämma i: *Vi tro, lära och bekänna, att den enda regel och norm, varefter alla lärar såväl som lärare böra prövas och bedömas, endast är Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter, såsom det står skrivet: "Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig", Psalt. 119. Och den helige Paulus skriver: "Om och en ängel komme från himmelen och predikade annorlunda, så skall han vara förbannad", Gal. 1* (Konkordieformelns inledning).

Hur gick det egentligen till när allting började? Hur såg det ut på den kyrkliga fronten på 1960- och 70-talet? Biskopsmötet 1964 fick till uppgift att tillsätta en kommission som skulle besvara frågan i vilken mening Bibeln är Guds ord. Kommissionens utlåtande som var full av bibelkritik samlades i boken Bibelsyn och Bibelbruk.

Gud överger aldrig sitt folk. De enkla människor som varje söndag lyssnat till prästen när han sa: "Hör Herrens ord genom aposteln" fick bönesvar. Stiftelsen Biblicum gav ut en motskrift med titeln "Det står skrivet", författad av G A Danell, S Erlandsson och D Hedegård. Den boken var ett försvar för att Bibeln är Guds Ord. Här fick vi lära oss vikten av att se att Gud står bakom författarna till Bibeln. Boken "Det står skrivet" bemöter bibelkommissionens invändningar mot Bibeln och visar att de saknar vetenskaplig grund.

Många pionjärer kämpade för en bekännelsekyrka på 70-talet. I norra Skåne låg det lilla samhället Yxenhult. Där bodde Ruben och Hanna Christiansson. Deras hem präglades av stor gästfrihet och Guds ord bodde där. Ruben som var skogsägare hade låtit bygga ett missionshus i ödemarken. Bibeltrogna Vänners predikanter besökte detta missionshus och predikade Guds ord. Vid bekännelsekyrkans bildande ville BV (ELM idag) att missionshuset skulle tillfalla denna missionsorganisation. Men Ruben ville annat och hävdade att detta missionshus hade han fått av Gud och nu skulle inte bara Guds ord predikas utan även sakramenten förvaltas där. På sin ålders höst fick Ruben och Hanna se en bekännelsekyrka bildas.

Glädjande många har anmält sig till vårt jubileum på Hjälmargården. Vi ber om Guds beskydd för alla resande över land och hav och för alla som ska förkunna Ordet för oss. Och det glada budskapet är att Jesus Kristus är densamme igår, idag och i all evighet.

En välsignad sommar och välkomna till Hjälmargården!

Ingvar Adriansson

Guds fantastiska skapelse

© DEPOSITPHOTOS

De flesta läroböcker i naturkunskap är eniga om att skapelseberättelsen i 1 Mosebok är en myt som inte har någon vetenskaplig grund. Det kan inte ha gått till på ett så enkelt sätt. Ellen Van Wolde, bibelforskare vid Radboud Universitet i Nijmegen i Nederländerna, har gjort en ny textanalys av hebreiskan och drar slutsatsen att författaren inte menar att Gud skapade världen, den fanns redan, utan bara människor och djur. Slutsatsen har hon kommit till genom studier av andra skapelseberättelser från gamla Mesopotamien. Hon menar att det hebreiska verbet *bará* i 1 Mos 1 inte betyder "skapa" utan "separera". Den första meningen i Bibeln skulle då bli "I begynnelsen separerade Gud himmel och jord".

I judisk-kristen tradition skapade Gud världen ur ingenting. Men Van Wolde menar att hennes analyser tyder på att Bibelns början inte handlar om tidens början, utan är början på en historia. Hennes tes, menar hon, passar in i andra gamla texter som säger att jorden var en stor vattensamling där monster levde i mörker. Så blir människors fantasier sanning och Guds ord en saga.

Sex miljarder Biblar har tryckts sedan boktryckarkonstens uppfinning. I alla Biblar står samma ord om skapelsen. Inga förändringar och inga tillägg. Vetenskapligt tänkande om tider och om hur jorden kommit till är däremot ett enda virrvarr. Man formligen leker och trollar med tider och tidsperioder i sina spekulationer.

Vi skäms inte för att vi står för Bibelns skapelseberättelse utan säger 2024: **I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.** Vad betyder det? Det universum som vi lever i har en början och före denna början fanns ingenting utom Gud för han har alltid funnits.

Vi människor föds och dör. Det finns en början och det finns ett slut. Med Gud är det inte så. Han allena är evig och inget annat är evigt. Det fanns heller

ingen bubbla av gas, inget kosmiskt damm eller en livets bakterie som legat och grott och plötsligt exploderade. Det behövs inte utan är helt onödigt. Vi kan säga att första dagen skapade Gud allt råmaterial, precis som en byggmästare samlar bräder, stål, tegelstenar osv innan han börjar bygga ett hus

Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. Och Guds Ande svävade över vattnet. Här får vi en klar och tydlig beskrivning av hur jorden såg ut: formlös, tom, mörk, djup. Vi bekänner varje söndag att vi tror på Gud Fader allsmäktig, skapare av himmel och jord. Och vi ser i 1 Mos 1:2 att den helige Ande var med. Evangelisten Johannes säger om Jesus att ingenting har blivit till utan genom honom eftersom Ordet var i begynnelsen.

Guds Ande svävade över vattnet precis som en örn svävar över sitt bo för att bevaka sina ungar så ingenting skadar dem. På samma sätt vakar den helige Ande idag över sin kyrka, bevarar och behåller henne i den rätta tron.

Aposteln Petrus säger att det i den sista tiden ska komma hånfulla människor som säger hur det ska gå med hans återkomst. Petrus säger om dem: De bortser från att det för länge sedan fanns himlar och jord som uppstod ur vatten i kraft av Guds ord.

Gud sade: "Varde ljus!" Och det blev ljus. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton och det blev morgon, den första dagen. När nu jorden skulle bli ett hem för oss människor var det nödvändigt att göra något med det mörker som rådde. Gud gjorde det med de majestätiska orden "Varde ljus". David skriver: *Han sa och det blev till, han befälde och det stod där.*

Frågan som många ställer sig är hur detta ljus kunde indela dygnet i dag och natt redan innan solen framträtt som dagens ljuskälla. Det får vi inte veta och här slår vetenskapen framför allt ner på Bibeln. När

Job frågade: *Var går vägen dit där ljuset bor, och var har mörkret sin boning, så att du kan föra det till dess gräns och finna stigarna till dess hus?* gav Gud en mäktig undervisning om skapelsen (Job 38).

Gud såg redan den första dagen att ljuset var gott. Det tjänade precis det syfte som Gud avsett. Vetenskapen hävdar hela tiden att vi går från något sämre till det bättre. Det stämmer illa med Guds ord. Allt var perfekt redan från början!

Gud sade: "Mitt i vattnet ska finnas ett valv som skiljer vatten från vatten." Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet över valvet. Och det blev så. Gud kallade valvet himmel. Och det blev afton och det blev morgon, den andra dagen.

När andra dagen bryter in, går återigen Guds mäktiga skaparord ut. Nu skapar Gud himlavalvet eller jordens atmosfär och skapar en livsavgörande skillnad mellan vatten i flytande form och i gasform.

Ps 104:2-9 förklarar: *Du sveper dig i ljus som en mantel, du spänner ut himlen som ett tält, du timrar på vattnen dina salar. Du gör molnen till din vagn och far fram på vindens vingar. Du gör vindar till dina sändebud, eldslågor till dina tjänare. Du grundade jorden på dess fästen, den vacklar ej till evig tid. Du täckte den med djupet som en dräkt, högt över bergen stod vattnen. Vid din tillrättavisning flydde de, för din dundrande röst skyndade de bort. Berg höjde sig, dalar sänkte sig på den plats du bestämt för dem. Du satte en gräns som vattnen inte får gå över, aldrig mer ska de täcka jorden.*

Profeten Amos skriver: *Han bygger sin sal i himmelen och grundar sitt valv över jorden, han kallar på havets vatten och öser ut det över jordens yta. Herren är hans namn.*

Denna atmosfär är ett så stort under att vi aldrig kommer att fatta det med vårt förnuft. Vi skulle inte kunna andas utan atmosfären, vi skulle se en intensivt strålende sol göra oroande ozonhål likt gläntor i skogen. Utan atmosfären ingen musik som gläder oss eller buller som varnar oss. *Och det blev afton och det blev morgon den andra dagen.* Inget tyder på att den dagen skulle vara längre eller kortare än den första dagen. Inget tyder på att det skulle vara en lång tidsperiod på miljoner år. Samma dygnsrytm, samma ord används för ett andra 24 timmars dygn av vår Herre och skapare.

Gud sade: "Vattnet under himlen ska samlas till en enda plats så att det torra blir synligt." Och det blev så. Gud kallade det torra land, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott.

Gud sade: "Jorden ska frambringa grönska, fröbärande örter och fruktträd, som bär frukt med frö efter sina slag på jorden." Och det blev så. Jorden frambringade grönska, fröbärande örter efter sina

slag och träd som bär frukt med frö efter sina slag. Och Gud såg att det var gott. Och det blev afton och det blev morgon, den tredje dagen.

Först på tredje dagen låter Gud genom sitt ord jordens fastland träda fram och samlar jordens hav runt kontinenterna. Den delning av kontinenterna som vi har idag sker senare, förmodligen efter syndafloden. I berättelsen om tiden efter floden nämns en man som hette Peleg. *Under hans tid blev jorden uppdelad* (1 Mos 10:25).

Redan tredje dagen skapar Gud också vegetationen. Här talas inte om ett urfrö som sedan sprider sig och muterar för att bli än det ena och än det andra. Gud är nog med att ge varje växt och ört egna karaktärsdrag. Var och en efter sina slag, säger Ordet.

Gud är stor och underbar i naturen, men tillhör detta frälsningen? Har det här något med synd och nåd att göra? Kan inte vetenskapen få ha sina teorier och de som vill kan tro på dem. Vetenskapen går ju framåt. Hör inte dessa verser i 1 Mos till de fria tingen, som vi både kan ha och inte ha?

Hela skapelsen avslutas med att han skapade dig och mig. Vi var skapelsens krona. De fina träden, buskarna, djuren och fåglarna var inte hans avbild, utan det var du och jag. Människan intar en unik ställning i skapelsen. Hon står i ett förhållande till Skaparen som inget annat. Samtidigt är det ett ansvar att vara människa. Som skapad av Gud är jag hans egendom. Det är han som styr och leder mitt liv. Eller är det kanske som många tror tvärtom, att det är jag själv som bestämmer? Kyrkofadern Augustinus säger: Du o Gud har skapat oss till dig, och vårt hjärta är oroligt till dess det finner vila i dig.

Allt det sköna, ja allt det vi ser, är ändå bara en liten del av Guds verk. Många tror att detta att bli kristen innebär att man inte längre får glädja sig över det goda här i livet, utan man måste leva dystert och livsförnekande. Men så är det inte alls. Det är tvärtom så att när man funnit Gud, fått förlåtelse för sin synd och lever i ljuset, först då kan man glädja sig över sol och sommar, mat och dryck och allt annat som flödar ur skapelsen.

Varje blomma, varje solstråle viskar till den troende om Guds stora kärlek. Den vill få oss att utbrista: Tänk, den Gud som skapat allt detta, han är i Kristus min Gud och min Fader och sörjer för mig i alla skiften.

De fagra blomsterängar och åkerns ädla säd, de rika örtesängar och alla gröna träd skall oss var dag påminna Guds godhets rikedom. Låt oss den nåd besinna som räcker året om.

Ingvar Adriansson

Heliga Agnes

Agnes med ett vitt lamm, (nr tre från vänster), avbildat tillsammans med andra jungfrumartyrer på en väggmosaik från 500-talet i Ravenna. (Wikimedia Commons/ Foto: © José Luiz Bernardes Ribeiro, lisens CC BY-SA 4.0)

Bland de mest kända martyrer från den tidiga kyrkan är Agnes av Rom. Hennes berättelse blev en inspiration för många kristna, inklusive Martin Luther som ofta hänvisade till henne.

Agnes föddes i en rik romersk familj omkring 292 e Kr. Hon var tretton år och ovanligt vacker när en av Roms framstående unga män friade till henne. Men hon avslog och sa att *Kristus* var hennes brudgum. Friaren blev då så besviken att han anmälde henne.

På den tiden var det en medborgerlig plikt att dyrka och offra till de romerska gudarna och till kejsaren. De kristna ville inte delta i sådan avgudadyrkan, vilket myndigheterna såg som ganska problematiskt. Ändå hade myndigheterna inte för vana att aktivt söka upp kristna för att straffa dem. Men om någon gick så långt som att lämna in ett klagomål mot en kristen blev det en kallelse till förhör. Om den kristne då vägrade offra till och dyrka avgudarna blev domen sträng.

Unga Agnes stod emot alla övertalningsförsök från ämbetsmannen som förhörde henne. Hon vägrade ge upp sin tro. Som straff placerades hon på en bordell. Men Gud hörde hennes böner om skydd mot otukt så ingen lyckades ta ifrån henne oskulden. Senare fördes hon till ett fängelse och blev dömd till avrättning med svärd. På väg till platsen för avrättningen log hon och var glad som om hon skulle på bröllop.

Agnes martyrdöd ägde troligen rum den 21 januari år 305. Kejsar Diokletianus förföljde vid den tiden kristna i många länder och tusentals troende dog.

Men kort därefter gavs kejsarmakten till Konstantin (regeringstid 306-337), som snart införde full religionsfrihet för kristna och sedan gjorde kristendomen till Romarrikets statsreligion. När kejsaren bar sin dotter Konstantia till dopet skedde detta vid jungfrumartyren Agnes gravplats. Där byggdes också några år senare en kyrka.

Kyrkofadern Ambrosius komponerade en psalm till minne av Agnes och både Hieronymus och Augustinus skrev lovord om den heliga unga kvinnan. Eftersom hennes namn liknar det latinska ordet för lamm (agnus) blev det en tradition att konstnärer målade henne tillsammans med ett vitt och rent lamm. Martin Luther sa i sin sista predikan i Eisleben tre dagar innan han dog:

”Som det står skrivet om jungfrun Sankt Agnes, att när hon fördes till fängelset och skulle dödas kände hon det som om hon skulle gå på dans. Var fick hon det ifrån? Åh, bara från denne Kristus genom tron på dessa ord: *Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.* Går det dåligt för dig så ska jag ge dig mod så du ändå kan le, och även om du måste gå på glödande kol ska plågorna ändå inte vara så stora och djävulen inte så ond, så du kan tänka att du går på rosor. Jag ska ge dig ett hjärta som kan le även om turken, påven, kejsaren osv rasar mot dig med den fruktansvärdaste vrede.”

Tor Jakob Welde

Ukraina

Tidigt på morgonen den 24 februari 2022 hörde Victor Khaustov, pastor i vår lutherska systerkyrka i Charkiv, ljud utanför sin lägenhet. När han tittade ut genom fönstret såg han att en rysk stridsvagn kom åkande på gatan. Han visste med en gång att en rysk invasion hade inletts. Efter mer än två år har staden Charkiv ännu inte ockuperats av ryssarna men utsätts nu nästan dagligen för missiler och drönerattacker. En stor del av östra Ukraina, från Donbas-regionen i norr till staden Odessa i söder, attackeras av ryska markstyrkor, missiler, drönare och raketer. Livet i denna del av Ukraina är långt ifrån normalt. Luftanfallssirener skrämmer folk och stör det dagliga livet. Varje dag pågår begravningsprocessioner i hela Ukraina, sjukhusen är fyllda med sårade soldater, mat- och medicinpriserna har liksom bränslepriserna tredubblats. Ekonomin är i spillror men folket kan inte göra annat än hålla ut. **Uppskattningsvis har nästan hälft**

ten av Ukrainas 42 miljoner invånare antingen lämnat landet eller flyttat till andra delar, dödats eller deporterats från sitt land av ryska styrkor. Många försvinnanden har ingen förklaring. Allt detta har ökat ångestrelaterade hälsoproblem och orsakat väldigt mycket depression och sorg.

Men Gud har inte glömt eller övergivit sina trogna i Ukraina. Pastorernas arbete i den ukrainska lutherska kyrkan är en inspiration för många. Det ges många nya möjligheter att be med människor, läsa Bibeln, ha andakter och till och med gudstjänster i nya missionsstationer. Sedan krigets början har fyra nya missioner inletts. Guds ord tröstar människor i tider av sorg och förtvivlan. Det får pastorerna och de lekmän som stannat kvar i sina hem många bevis på.

Sedan kriget började har gåvor och böner hjälpt det ukrainska folket. Våra systerkyrkor i Sverige, Finland och Norge gjorde insam-

lingar till ULC. Med dessa medel och gåvor från andra kristna runt om i världen har kyrkans pastorer kunnat köpa och distribuera nödvändig mat, mediciner, bränsle och kläder för att hjälpa dem som dagligen är i desperat behov av allt detta. Många gånger delas gåvorna ut efter en gudstjänst. På så sätt försörjs människorna både andligt och fysiskt. Biskop Horpynchuk, som tjänar den Lutherska Uppståndelsekyrkan i Kiev skriver:

”Vi tackar Herren för våra bröder och systrar i WELS och andra systerkyrkor för era gåvor som hjälper så många människor att överleva fysiskt. Tusentals behövande runt om i hela Ukraina har fått och får mat, kläder och basmedicin. Men man räddar inte bara kroppar. Alla dessa människor hör också Ordet, lagen och evangeliet. Och Ordet verkar! Hundratals människor har blivit nattvardsberättigade medlemmar i den ukrainska lutherska kyrkan och är trogna gudstjänstbesökare.”

Lutherska Uppståndelsekyrkan i Kiev har fått många besökare och har nu två gudstjänster på söndagsmorgnarna med i genomsnitt nästan 150 gudstjänstbesökare. På pingstdagen förra året konfirmerades mer än 70 personer som nu är med i nattvardsgemenskapen och nästan varje vecka fortsätter att komma till gudstjänsterna.

Ett annat exempel på hur Gud kan vända även det allra värsta till underbar välsignelse ger pastor Yuri Tytski i Bereznehuvate. På grund av den ryska invasionen flyttade han med sin familj till Kremenets i västra Ukraina, cirka 800 km (500 miles) därifrån. När pastor Tytski hjälpte till med att dela ut hjälpen i Kremenets träffade han två familjer som var från Snihurivka, en stad mycket nära Bereznehuvate. Han bad med dem och hade andakter med dem. När det efter en tid var tryggt att återvända åkte pastor Tytski hem till Bereznehuvate och de två familjerna åkte till sina hem i Snihurivka. Pastor Tytski fortsatte sedan att träffa dem och ha bibelstudier. Några av deras grannar kom också med. 30 av dem fick undervisning och är nu medlem-

mar i en missionskyrka där gudstjänst firas en gång i månaden. Hur kan man undgå att se att Guds hand verkar? Gud fick dessa människor att resa 800 km till ett ställe där de träffade pastorn, och nu är de återlösta Guds barn genom Jesus, deras Frälsare. Man kan med visshet säga att det var kriget som sammanförde dem. Vi vet inte alltid hur eller varför Gud tillåter saker att hända, men vi gläder oss över hur Gud fortsätter ge sin kyrka tillväxt här på jorden under de allra värsta förhållanden.

Alla ULC-pastorer gör folket i Ukraina ovärderlig tjänst genom att trösta människor de möter med Guds ord och bön. Jag skulle kunna berätta mycket mer både om enskilda individer och par. Vi påminns om att riket ofta växer med en person i taget. Det är fortsättningsvis många människor som lider, som har förlorat nära och kära eller som inte är säkra på var deras närmaste är eller om de ens lever. Pastorers böner ger sårade och sörjande människor sann tröst och hopp. Det påminner dem också om att det finns människor som bryr sig om dem, att de inte

är ensamma. Biskopen sammanfattade inställningen hos pastorerna och folket i ULC på detta sätt: ”Ryssarna förde in så mycket lidande, fördärv och död i vårt land, men de kan inte skilja oss från Kristi kärlek och det eviga liv som han har vunnit åt oss genom sitt heliga lidande, sin död och sin uppståndelse. Han lever och vi lever i honom.”

För närvarande finns en fruktan för att pastorer ska mobiliseras till militärtjänst. Vi vet att Guds vilja alltid kommer att ske. Men vi ber att dessa män ska fortsätta att erbjuda folket en ännu högre tjänst: predikan och undervisning av evangeliets budskap om frälsning i Jesus Kristus.

Tack för er kärlek och omtanke om folket i Ukraina, pastorerna och biskop Horpynchuk, deras andliga ledare och vägledare. Era böner blir hörda och Gud har skyddat sitt folk. Må Gud i sin nåd snart få slut på detta krig.

Pastor Roger Neumann
WELS kontaktman för den Lutherska kyrkan i Ukraina

Evangeliet ska predikas för alla folk

Under sportlovet 2024 fick jag möjligheten att resa till Hong Kong för TELL:s räkning. TELL är en missionsatsning som vår amerikanska systerkyrka WELS gör, där grundtanken är att istället för att sända många missionärer till främmande länder och kulturer, kan man utbilda lokala kristna så att de kan leda sina landsmän. En amerikansk missionär som kommer till t ex Indonesien behöver både lära sig språket och kulturen, och sedan dessutom hitta sätt att skapa kontakter med lokalbefolkningen för att sedan kunna berätta det glada budskapet om Jesus Kristus som dog på korset för att vi skulle få leva. En indonesisk person som kommit till tro har redan kunskap om språket och kulturen, samt naturliga kontakter med sina släktingar, grannar, kollegor och vänner. Det är på det här sättet som den bekenntsetrogna lutherska kyrkan nu växer snabbt i Ostasien.

Mitt uppdrag var att spela in videolektioner om den kristna tron och församlingslivet. Hur kan vi på bästa sätt tjäna Gud där vi är? Dessa lektioner blir sedan en del i utbildningen av nya lokala församlingsledare, och förhoppningen är att några av dem också ska vilja studera vidare och få en pastorsutbildning. Del av TELL:s metod är att sammanföra troende som bor långt ifrån varandra och ge dem kristen undervisning dels genom videolektioner, dels genom självstudier och dels genom digitala bibelstudier där man samtalar kring Bibelns lära och utmaningar man möter när man bygger nya församlingar där de kristna är i minoritet och där de flesta ofta saknar grundläggande bibelkunskap. Jag som experimenterat lite där hemma med att spela in YouTubevideor blev väldigt imponerad av det professionella filmteamet som producerade lektionerna. Vincent, som äger produktionsbolaget, jobbade

tidigare inom Hong Kongs stora filmbransch, men sedan han blev kristen har han sadlat om, öppnat eget och gör nu nästan bara kristet material. (Bild 1).

Under min tid i Hong Kong hade jag också glädjen att besöka Asian Lutheran Seminary. De bedriver teologisk utbildning på flera nivåer. Den klass jag besökte bestod av både män och kvinnor, både nyomvända och människor som varit kristna sedan sitt barndop, både medlemmar i vår systerkyrka SALEM (Southeast Asian Evangelical Mission) och karismatiker och katoliker som var nyfikna på luthersk tro. De flesta studerade av eget intresse, men en ung man hade hunnit halvvägs i sin pastorsutbildning. De var alla mycket tacksamma över den goda och intressanta undervisningen om den Augsburgska bekenntelsen. ALS har blivit en knutpunkt för all pastorsutbildning som våra systerkyrkor

Bild 1: Vincent Tam och hans filmteam

Bild 2: Teol dr Angus Cheung med sina studenter

Bild 3: Lucy, pastor Tony Barthels och Yvonne Yeung

bedriver i Sydostasien. Många av kurserna undervisas huvudsakligen på distans, via Zoom och Skype, men studenter och pastorer träffas också ibland på seminariet i Hong Kong. Det har visat sig vara en klok metod då förföljelserna mot kristna, och framför allt kristna som vill missionera, har intensifierats de senaste åren i den här regionen. (Bild 2).

Hong Kong som stad är en spännande blandning av västerländsk kultur (det är ju en f d brittisk koloni) med 80-100 våningar höga bankbyggnader av stål och glas, samt mer typiskt kinesisk kultur med myllrande fiskmarknader, stånd med nyfriterade kycklingfötter och traditionella tempel. Min underbara guide under hela resan var Yvonne Yeung som är administratör för ALS och jobbar med Multi Language Productions som översätter WELS' material till kantonnesiska. Jag lärde också känna pastor Tony Barthels från USA som läste hela sin pastorsutbildning i Kina och nu tjänar som lärare vid ALS och också predikar i församlingarna i Hong Kong ibland. (Bild 3).

I den apostoliska trosbekännelsen läser vi varje söndag: "Jag tror på...den Heliga allmänliga kyrkan". Det är en stor välsignelse att få bli påmind om vad det betyder. Vi har trossyskon runt om i hela världen. De flesta av dem får vi aldrig träffa på den här sidan evigheten, men när vi får det är det en stor välsignelse. Vi är så många som arbetar för att sprida evangeliet om syndernas förlåtelse av nåd genom tron på Jesus.

Peter Öman

De 40 dagarna – i Galileen eller Jerusalem?

Jesus säger till sina lärjungar strax innan han lyftes upp till himlen (Luk 24:49): *Ni ska stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden.*

När skedde det här egentligen? Sammanhanget hos Lukas beskriver hur Jesus kommer till lärjungarna på påskdagens kväll. Han öppnar deras ögon så att de förstår Skrifterna. Men det var 40 dagar mellan påsk och pingst (Apg 1:3). Vad hände egentligen den här tiden, och var fanns lärjungarna? Vi vet att lärjungarna tillbringade en del av de 40 dagarna i Galileen. När var de i Galileen och när var de i Jerusalem?

Vi vet av Johannes berättelse, i kap 21, att lärjungarna hade återvänt till Galileen. Det som sker där utspelar sig vid Tiberias sjö, som också kallas Gennesaret. Det verkar som om Petrus skulle ha gett upp och blivit tveksam om framtiden. Han säger till sina vänner: Jag går ut och fiskar. Och så är Jesus där och ger honom tre gånger upprättelse och ny kallelse. Av Johannes får vi inte veta något om den exakta tiden när det skedde.

Hos Matteus läser vi om när Jesus ger sina lärjungar missionsbefallningen. Där står det (28:16): *De elva lärjungarna gick till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå.*

På påskmorgonen hade änglarna hälsat till lärjungarna via kvinnorna, och sedan hade också Jesus själv mött dem och sagt (28:7,10): *Se, han går före er till Galileen. Där ska ni få se honom. ... Var inte rädda! Gå och säg till mina bröder att de ska gå till Galileen. Där ska de få se mig.*

Men redan samma kväll hade

Jesus mött dem i den övre salen. Och en vecka senare samlades de där igen. Eller var det i samma rum? Det verkar så av orden ”var samlade igen där inne” (Joh 20:26). Grundtexten säger faktiskt bara att de var samlade inomhus, de stängde in sig. Var det möjligen så att lärjungarna på Jesu befallning hade dragit upp till Galileen genast efter påsken, och att de en vecka efter påsken samlades i ett hus där de låste om sig av rädsla att bli upptäckta? Vi får lämna det öppet.

Låt oss se på de skenbara mot-sättningarna med hjälp av ett par förklaringsmodeller i boken ”Jesu Kristi uppståndelse från de döda” av Karsten Bürgener.

Vi har ett ställe till att be-grunda när det gäller de 40 dagarna. Paulus skriver i 1 Kor 15:6: *Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på samma gång. De flesta av dem lever än, även om några har insomnat.*

När skedde den här uppenbarel-sen? Det står det inget om i evang-elierna. Det var en väldig folk-samling, mer än femhundra på en gång. Och troligen fanns där också hundratals kvinnor med. Det kan inte ha varit i Jerusalem, det skulle ha varit för farligt. Och det var i Galileen han hade samlat de stora folkskarorna. Kanske var det just på det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. Då kan det vara så att händelsen när Jesus gav missions-befallningen var just det tillfälle när de femhundra fick se honom.

Men skriver inte Matteus att det var ”de elva” som gick till berget i Galileen? Bürgener beskriver något som han kallar ”de ofullstän-diga personuppgifternas metod”.

Evangeliernas författare lyfter fram det som är mest väsentligt, och de förbigår med avsikt sådana detaljer som inte har någon betydelse just då. Det väsentliga i Matteus berättelse är att det var de elva som var med. Därför nämner han inget om hur många andra som var med. Det här är sådant som Gud inte har förmedlat exakt åt oss, så som vi gärna skulle ha det i dagens vittnesberättelser, och som vi därför får lämna som gissningar.

På motsvarande sätt kan man också tala om ”de felande tidsan-givelsemetoden”. Lukas drar samman sin berättelse från påsk-dagen med händelserna på him-melsfärdsdagen. Han ger oss inte en kronologi dag för dag. Matteus berättar inte heller när Jesus gav missionsbefallningen.

Lukas skriver i Apostlagärning-arna (1:3) att Jesus gav många bevis på att han levde och lät lärjungarna få tala med honom under 40 dagar. Största delen av de här samtalen har vi ingen infor-mation om. Det är alltså mycket som Jesus sa som den helige Ande inte har ansett viktigt för oss att få reda på. Men vi vet att lärjung-arna återvände till Jerusalem mot slutet av de 40 dagarna. Just på himmelsfärdsdagen var de samlade till måltid och Jesus var med. Och medan han välsignade dem lyftes han upp och ett moln tog honom ur deras åsyn. Och de blev ju-blande glada.

Så glada får vi också vara över att Gud välsignat oss med ett tro-värdigt vittnesbörd om att Jesus är vår lidande, korsfäste, uppståndne och himlafarne Frälsare.

Ola Österbacka

Fråga och svar

Varför är de 40 dagarna mellan Jesu uppståndelse och hans himmelfärd viktiga för lärjungarna och för oss?

Jesus avslutade sin gärning att betala för hela världens synder genom att dö på korset. Men hur kan vi vara säkra på att våra synder har betalats? På tredje dagen uppstod Jesus från de döda. Hans uppståndelse ger oss visshet om att Fadern accepterat offret och att vi verkligen har fred med Gud.

Hur kan vi då vara säkra på att han uppstod? Det är den frågan som gör de 40 dagarna mellan Jesu uppståndelse och himmelfärd så viktiga. När jag har uppnått ett mål i livet tar jag mig ofta tid att slappna av och lata mig lite. Det gjorde inte Jesus. Han fortsatte att ”arbeta” under dessa 40 dagar för att utföra åtminstone tre viktiga uppgifter för sina lärjungar och för oss.

Visshet om uppståndelsen

Jesu uppståndelse bevisar att alla hans löften är sanna. Apostlagärningarna 1:3 säger: *Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde.* Han visade sig inte bara en gång, och han visade sig inte bara för lärjungarna. Han visade sig under dessa 40 dagar många gånger för hundratals människor. Aposteln Paulus skrev 1 Korintierbrevet c:a år 55 e Kr och betonar där att många av vittnena fortfarande levde och kunde verifiera uppstån-delsen (kapitel 15).

Bibeln berättar även om Tomas tvivel. Tomas var inte med den första påskkvällen. Men när Jesus visade sig nästa söndag lät han Tomas röra vid hans sår som nu blivit bevis på att han uppstått!

Det ger oss visshet än idag. Som psalmförfattaren så vackert uttrycker det: ”He lives to silence all

my fears; he lives to wipe away my tears; He lives to calm my troubled heart; he lives all blessings to impart”. Kristus är uppstånden! Han är verkligen uppstånden! Hal-leluja!

Missionsuppdraget

Apostlagärningarna 1:3 fortsät-ter: *Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, när han under fyrtio dagar lät dem se honom och talade med dem om Guds rike.* Jesus be-hövde lära dem vad riket betydde. Strax efter den här versen läser vi om lärjungarnas missförstånd. De frågade: *Herre, är tiden nu inne då du ska återupprätta riket åt Israel? Han svarade dem: ”Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt”.* Lärjungarna trodde nog att Jesus skulle upprätta himmelriket på jorden nu när han hade uppstått. De hade fel. Jesu rike innebär att han styr i människors hjärtan. Det är en viktig lärdom också för oss. Vi bör förvänta oss att tjänsten på denna sida av evigheten är en kamp. När människor förkastar Jesus borde det inte förvåna oss. När vi behöver bära ett kors för att vi lever för Jesus borde det inte förvåna oss. Det är därför vi säger att vi är en del av den stridande kyrkan i vetskap om att vi när tiden är inne kommer att föras in i den triumferande kyrkan i himlen.

Jesus behövde lära sina lär-jungar att han till och med kan använda ofullkomliga människor. Petrus hade förnekat Jesus tre gånger natten före korsfästelsen. Han grät äkta ångertårar den natten då tuppen gol och Jesus blick påminde honom om vad

han hade gjort. Gjorde hans för-nekande honom diskvalificerad att tjäna Herren? Jesus svarade på den frågan när han visade sig för lärjungarna vid Galileiska sjöns strand. Han sa eftertryckligen till Petrus: . . . *För mina lamm på bete . . . Var en herde för mina får . . . För mina får på bete . . . Följ mig* (Joh 21:15,16,17,19). Om han kan använda en förlåten förnekare som Petrus, kan han använda oss, som har smakat samma ljuva för-låtelse.

Att Jesus trädde fram och under-visade inför tjänsten under de 40 dagarna gav lärjungarna förtröstan, en förtröstan du också kan ha!

Jesus behövde undervisa lär-jungarna om hur de skulle arbeta i hans rike. Apostlagärningarna 1:8 säger: *Ni ska få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.* Kyrkans uppdrag har förblivit oförändrat de senaste två tusen åren. Du är faktiskt ett bevis på det. Skulle du vilja träffa de andra i ditt andliga släktträd? Det sträcker sig ända till apostlarna. De berättade för någon som berättade för någon annan som berättade för någon annan – ända till dig. Några av dem fick utstå mycket för att dela berättelsen om Jesus och hans uppståndelse. Det kristna livet är svårt, men det är värt det eftersom Jesus lovar att i himlen ta emot alla som känns vid honom här. Det är allt erkännande du någonsin kommer att behöva. Någon berättade en gång för dig hur värdefull du är för Gud, att du är värd hans ende Sons blod. Du har ingen anledning att oroa dig för något fysiskt behov här i livet. Nu har du förtröstan. *Forts. sid 14*

Vi tror på en treenig Gud

I Bibelns första vers får vi höra om Gud och om Guds Ande och om Guds ord, genom vilket allting skapades (1 Mos 1:1–3; Joh 1:1–3). Eftersom det var mer än en person, sade Gud: *"Låt oss göra människor till vår avbild, lika oss"* (1 Mos 1:26). Från Nya testamentet lär vi att tre åtskilda personer var närvarande vid Kristi dop (Matt 3:16–17), och att alla folk skulle bli döpta *"i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn"* (Matt 28:19; 2 Kor 13:13).

Fadern är sann Gud

Om Fadern säger Jesus att han är *"den ende sanne Guden"* (Joh 17:3). Paulus skriver: *"Så har vi bara en Gud, Fadern från vilken allting är och till vilken vi själva är"* (1 Kor 8:6).

Han är en person skild från Sonen. Gud *"utgav sin enfödde Son"* (Joh 3:16). *"När tiden var inne sände Gud sin Son"* (Gal 4:4). Han är skild också från den helige Ande, eftersom han smorde Jesus av Nasaret *"med den helige Ande och kraft"* (Apg 10:38). I Gal 4:6 är han skild från Sonen och Anden: *"Gud har sänt sin Sons Ande i era hjärtan."* Fadern, själv ofödd, födde Sonen från evighet. *"Du är min son, jag har i dag fött dig"* (Ps 2:7). Av evighet har den helige Ande utgått från Fadern och Sonen. *"Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er"* (Joh 15:26).

Sonen är sann Gud

"Guds Son, Jesus Kristus, han är den sanne Guden och det eviga livet" (1 Joh 5:20). Paulus säger om honom att *"han är över allting, Gud, välsignad i evighet. Amen"* (Rom 9:5). Han är inte bara lik (*homoi-ousios*)

Fadern, som Arius lärde, utan han är jämlik och av samma väsen (*homo-ousios*) som Fadern. Därför bör alla *"ära Sonen så som de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern som har sänt honom"* (Joh 5:23).

Han är skild från Fadern (Joh 3:16; Gal 4:4) och från den helige Ande som han kallar en *"annan Hjälpare"* än han själv (Joh 14:16–17).

Han är född av Fadern i evighet (Ps 2:7; Joh 3:16), och tillsammans med Fadern sänder han ut *"sanningens Ande"* (Joh 15:26).

Den helige Ande är sann Gud

Petrus säger till Ananias att han hade ljugit *"för Gud"*, då han *"ljög för den helige Ande"* (Apg 5:3–4). Kristna kallas Guds tempel, därför att den helige Ande bor i dem (1 Kor 3:16). Han är skild från Fadern och Sonen, för i Joh 14:16 skiljer Kristus klart mellan sig själv, Fadern och Hjälparen. Den helige Ande blev inte avlad, inte heller blev han född, utan han utgick från Fadern och Sonen av evighet. Han är både Faderns Ande (Matt 10:20) och Sonens Ande (Gal 4:6). Han utgår från Fadern och är samtidigt sänd av Sonen (Joh 15:26). Jesus andades på dem och sade: *Ta emot den helige Ande!"* (Joh 20:22).

Att Sonen från evighet är född av Fadern och att Anden från evighet är utgången av Fadern och Sonen, det är klara fakta enligt Bibelns lära. Men de är inte förklarade och därför outgrundliga mysterier för oss. Vi lär och tror vad Bibeln säger om detta och andra mysterier, men vi kan inte fatta hur det kan vara så.

Vår Gud är ofattbar

Han är ofattbar till sitt väsen. Vi vet inte vad hans väsen är och av

vad det består. Han är ofattbar också till sina egenskaper. I enlighet med Skriften skiljer vi mellan väsen och egenskaper. Likväl är inte Guds egenskaper kvaliteter inneslutna i en gudomlig substans. Eftersom Gud är en fullständig enhet och ett odelbart väsen, är hans väsen och egenskaper ett och detsamma. *"Gud är kärlek"* (1 Joh 4:8,16).

Gud är obegriplig i sin treenighet och enhet. Det finns ingen analogi, ingen liknelse, ingen illustration i människors hela tankevärld som skulle kunna förklara för oss detta djupa mysterium. Det är meningslöst och dåraktigt för människor att försöka tränga djupare in i Guds mysterium än som är uppenbart för oss i Bibeln.

Människans begränsade själsliga egenskaper kan helt enkelt inte fatta den obegränsade Guden. Han överstiger vad tanken kan tillgodogöra sig och undandrar sig intellektuella begrepp. Låt oss tills vidare vara nöjda med vad vi läser i Bibeln: *"Mina älskade, nu är vi Guds barn, och än är det inte uppenbart vad vi ska bli. Men vi vet att när han uppenbaras ska vi bli lika honom, för då får vi se honom sådan han är"* (1 Joh 3:2).

Läran om den heliga Treenigheten är en fundamental artikel i vår kristna tro. *"Detta är den allmänliga kristna tron; den som inte troget och fast tror den, kan inte bli salig"* (Athanasianska trosbekännelsen). Tron på den treenige Guden är mer än att bara acceptera själva läran om tre personer i ett väsen. Den innesluter i sig tillit och förtröstan till den treenige Gudens frälsningsgärning.

A Summary of Christian Doctrine
av Edward W A Koehler (andra rev
upplagan, St Louis 1871), s 30ff.

KELK-möte i Ozolnieki, Lettland

Ett regionalt möte i Den konfessionella evangelisk-lutherska konferensen (KELK) ägde rum 24–26 maj i den lilla staden Ozolnieki, en halv timmes bilresa söder om den lettiska huvudstaden Riga. Hit kom konfessionella lutheraner från Sverige, Finland, Norge, Tyskland, Portugal, Bulgarien, Albanien, Lettland och USA samt från en helt ny församling i London. Våra systerkyrkor i Tjeckien, Ukraina och Ryssland var tyvärr förhindrade att delta.

"Beredd att svara" var mötets tema den här gången. Som aposteln Petrus skriver: *Var ständigt beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har. Men gör det ödmjukt, med respekt och rent samvete, så att de som talar illa om ert goda leverne i Kristus får skämmas för sitt förtal* (1 Petr 3:15–16). Tre föredragshållare undervisade om olika aspekter av detta tema: Ilars Plume (Lettland), Bjarte Edvardsen (Sverige) och Mark Paus-

tian (USA). Efter föredragen delade vi in oss i grupper för att diskutera frågor från undervisningen.

Det är uppbyggligt att få möta nya och gamla vänner och trossyskon från andra länder öga mot öga och dela erfarenheter, glädjejämnar och bekymmer. Vi fick höra både goda och mindre goda nyheter från de olika kyrkorna. Vi uppmuntrade och bad för varandra.

Pastorer från den lettiska kyrkan ansvarade för morgon- och aftonböner. De tog också med oss på ett par intressanta utflykter till närliggande städer. Mötet avslutades med söndagens högmässa tillsammans med församlingen i Ozolnieki och lunch.

Holger Weiss (Tyskland) och David Åkerlund (Finland) valdes till ordförande och sekreterare för

Pastor Artur med fru Isabel (Portugal) framför kyrkan i Ozolnieki

nästa fyra år medan Ugis Sildegis (Lettland) och Luke Wolfgramm (USA/Tyskland) valdes till vice ordförande och vice sekreterare för nästa två år.

Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland har tagit på sig uppdraget att arrangera nästa regionala KELK-möte 23–25 maj 2025.

Tor Jakob Welde

Ett glatt gäng från nio länder förenat i samma tro, lära och bekännelse

Konfirmation

Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut (Rom 8:28). Hakeem Sonyazon

Jesus sade till honom: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig Joh (14:6). David Gunnarsson

Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus (Fil 4:7). Joar Gunnarsson

Kasta alla era bekymmer på honom, för han har omsorg om er (1 Petr 5:7). Svea Slättenbäck

Var inte rädd, för jag är med dig, se dig inte ängsligt om, för jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag stöder dig med min rättfärdighets högra hand (Jes 41:10). Lilly Benjaminsson

Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önskningar genom bön och åkallan med tacksägelse (Fil 4:6). Livia Einarsson

St Markus församling, Ljungby 20 april 2024

Hemma hos Herren

Heidi Höglund

21/10 1966 – 13/4 2024

St Markus församling, Ljungby

Forts.: Fråga och svar

Att Jesus trädde fram och undervisade inför tjänsten under de 40 dagarna gav lärjungarna förtröstan inför tjänsten, en förtröstan du också kan ha!

Förtröstan inför tjänsten

"Jag är glad att du går iväg." Det skulle vara konstigt om du sa det till någon du älskar. Ingen gillar att se sin äkta hälft gå ut i krig. Inget litet barn gillar att se mamma och pappa gå iväg. Ingen förälder gillar att vara borta från sina barn under en längre tid. Det är bara så vi fungerar. Vi vill inte se dem vi håller nära och kära ge sig iväg. Vi har blivit beroende av dem!

Förväntar du dig inte att lär-

jungarna kände på samma sätt? Deras lärare hade inspirerat dem med sina ord och handlingar. Det skapade förtroende, hopp och glädje. Och han var inte bara deras lärare. Han var deras vän. Det fanns ingen de hellre skulle vara med. Nu skulle han iväg. Han skulle hem. Skulle du inte ha förväntat dig att de skulle be honom stanna kvar som Emmauslärjungarna gjorde på påskaftonen eller Petrus på Förklaringsberget? Men lyssna till de sista verserna i Lukas evangelium: *De tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem i stor glädje. Och de var ständigt i templet och prisade Gud* (Luk 24:52,53)

Vad hade förändrats? Jesus hade gjort det han tänkt göra under dessa 40 dagar mellan

uppståndelsen och himmelfärden. Lärjungarna hade sett den uppståndne Jesus med egna ögon. Jesus hade undervisat dem och gett dem löften om vad de skulle åstadkomma. Han var färdig med sitt arbete. Han skulle stiga upp till himlen. Som Paulus säger: *Gud uppväckte Kristus från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, högt över alla härskare, makter, krafter och herradömen och alla namn som kan nämnas, inte bara i denna tidsålder utan också i den kommande. Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gav han till församlingen* (Ef 1:20-22). Det betyder att Jesus styr allt åt dig!

David Scharf
Forward in Christ 4, 2022

50-årsjubileum

konferens och sommarläger på Hjälmgården 17-21 juli

LBK 50 år – behövs en bekännelsekyrka idag?

ONSDAG 17 JULI

15.30 Damlagsmöte
17.30 Middag
19.00 Kvällsandakt (Ingvar A)
20.00 Kvällsfika

TORSDAG 18 JULI

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön (Ingemar A)
10.00 *Behöver vi predika lagen idag?* (US)
11.00 *Varför har kyrkan trosbekännelser?* (GT)
– Parallellt barnundervisning
12.30 Lunch
15.30 *Vilket privilegium att få be!* (EE)
16.30 *"Är du salig?"* Perspektiv på F G Hedbergs arv (OÖ)
17.30 Middag
19.00 Aftonbön (Lars G)
Från LBK:s historia
20.00 Kvällsfika

FREDAG 19 JULI

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön (David Å)
10.00 *Dopet frälsar!* (LB)
11.00 *Vi äger himmelrikets nycklar* (SH)
– Parallellt barnundervisning
12.30 Lunch
15.30 *Nattvardens betydelse för LBK* (SS)
16.30 *Från Dr.Beckers undervisning* (JV)
17.30 Korvgrillning
19.00 Aftonbön (David E)
Från LBK:s historia
20.00 Kvällsfika

LÖRDAG 20 JULI

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön (Tim B)
10.00 Årsmötesförhandlingar
12.30 Lunch
15.00 50-årsfest med tårta (gratis)
16.00 *Första lutherska sångboken 500 år* (TJW)
17.00 *Vägen framåt* (10 min, pastor, lekmän)
18.00 Smörgåstårta (gratis)
19.30 Musik. Andakt (Titus B)
20.30 Kvällsfika

SÖNDAG 21 JULI

08.00 Frukost
11.00 Högmässa med HHN (PÖ, BE)
12.30 Lunch och avslutning

Medverkande:

Joel Voss från WELS
Glen Thompson från WELS
Ugis Sildeggs från CLCL
Ola Österbacka
Egil Edvardsen
Tor Jakob Welde
Lars Borgström
Stefan Sjöqvist
Stefan Hedkvist
Peter Öman
Bjarte Edvardsen

Mer information på hemsidan
www.bekannelse.se

Han lever för att ge visshet

Där ska ni få se honom, så som han har sagt er
(Mark 16:7).

Val kan vara stormiga händelser. Kandidater har ofta olika tankar om vad som behöver göras och de försöker så ofta som möjligt särskilja sig i hopp om att vinna mer stöd. När du ser detta hända kan det ibland verka som om de lovar mer än de kan eller ens tänker hålla.

Det finns egentligen bara ett sätt att veta säkert om de menar allvar med sina löften. Man får vänta tills de blivit valda och se om de försöker göra som de lovat. Tids nog kommer sanningen fram. De löften Jesus ger är mycket mer omfattande än det allra generösaste partiprogram. Förlåta världens synder? Göra så att det allra värsta leder till något gott? Hålla uppsikt över hela världen för deras bästa som tror på honom? Det är lätt att se ner på tvivlande människor på Jesu tid fast vi måste tillstå att vi verkligen inte är så mycket bättre! Många av Jesu löften verkar vara alldeles för bra för att vara sanna!

Påskan förändrar allt detta. Ängeln berättade för kvinnorna vad som skulle hända när de kom till Galileen. *Där ska ni få se honom, så som han har*

sagt er. Jesus hade gett det orimligaste av alla sina löften. Han hade sagt till dem som följde honom att han skulle uppstå från de döda. Och det var precis vad han gjorde. Hur absurt det än måste ha låtit så gjorde Jesus precis det han lovat göra. För han är den allsmäktige Gud som håller sitt löfte.

När du firar påsk kan du vara viss om varenda ett av Guds löften, hur orimligt det än låter. Han har förlåtit dina och hela världens synder och det är verkligen inget mer som behöver göras. Han styr över hela världen till evigt väl för dem som tror på honom. Han tar till och med det värsta som kan hända i livet och använder det i sin goda och nådiga plan att välsigna sitt folk. Han lever för att ge dig visshet!

Du lever för att stilla all min fruktan. Du lever för att torka bort alla mina tårar. Du lever för att lugna mitt oroliga hjärta. Du lever för att ge all din välsignelse. Tack min Herre Jesus! Amen.

Ur Meditations